

การบดบังเพื่อเอาตัวรอด

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

การปิดบังเพื่อเอาตัวรอด

A cover up for survival

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

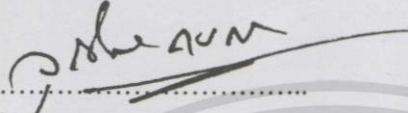
ปีการศึกษา 2556 - 2557

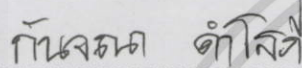
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

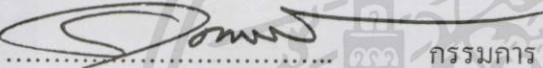
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

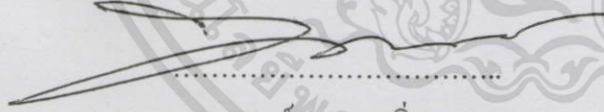
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

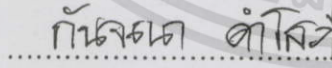

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

 กรรมการ ..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี) (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ ..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ) (อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

 กรรมการ ..... กรรมการ
(อาจารย์ธนอมวต เศษาคณีวงศ์) (อาจารย์พัชรา แก้วทองตาล)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์	การปิดบังเพื่อเอาตัวรอด A cover up for survival
ชื่อ	นางสาวอารดา ไชยโกมล
รหัสนักศึกษา	53020517
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 – 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์กัญฉณา คำโสภี

บทคัดย่อ

ความรู้สึกทุกข์ เศร้าหมอง โศกเศร้า เราคุ้นเคยกับคำเหล่านี้อยู่แล้ว ไม่มีมนุษย์คนใดไม่เคยสัมผัสความรู้สึกเหล่านั้น เพราะมนุษย์เกิดมาพร้อมกรรมที่ต้องชดใช้ ทั้งกรรมดี กรรมชั่ว และเกิดมาเพื่อสร้างกรรม แต่ถ้ากรรมที่เรากำลังชดใช้อยู่ในตอนนี้เป็นกรรมที่เราสร้างขึ้นเอง ทุกข์เอง เศร้าเอง เราจะสามารถหลุดพ้นจากกรรมที่วนนี้อย่างไร

ด้วยประเด็นที่ว่าดังกล่าว ทำให้ข้าพเจ้าสร้างงานศิลปะที่แสดงออกจากความรู้สึกเหล่านั้นผ่านศิลปะภาพพิมพ์เทคนิคลิโทกราฟี ทั้งรูปทรง และสีที่เป็นระนาบ ตัดทอนแล้ว ดูเข้าใจง่าย แสดงถึงลักษณะการแทนค่าความเจ็บปวดทางจิตใจ ผ่านรูปแบบของภาษาภาพ ที่แสดงนัยยะ และเล่าพรรณนาเรื่องราวของความรู้สึก ทุกข์ เศร้าหมอง เพื่อให้ผู้รับชมงาน ได้มีความเข้าใจ และรับรู้ถึงความทุกข์เหล่านี้ของข้าพเจ้า

จากความรู้สึกดังกล่าวส่งผลต่อการสร้างงานที่แสดงถึงห้วงอารมณ์ของความทุกข์ภายในจิตใจของข้าพเจ้า ที่อาศัยการแสดงนัยยะ เพื่อพรรณนาเล่าเรื่อง เฉริงอุปมาอุปไมยของเรื่องราวของจิตใจที่จมอยู่กับความทุกข์ ความเศร้า ที่ถูกปิดบัง ซ่อนเร้น เอาไว้

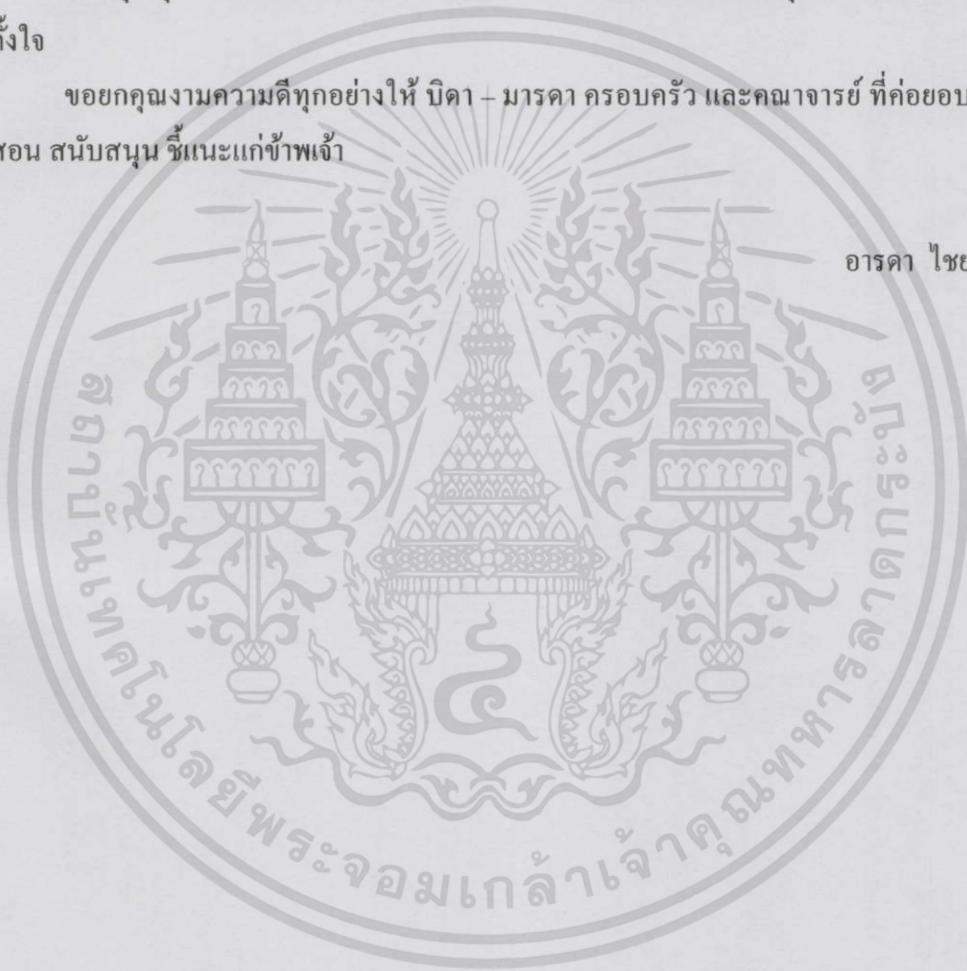
กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ “การปิดบังเพื่อเอาตัวรอด” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความสนับสนุนจากบุคคลอันเป็นที่รักยิ่งของข้าพเจ้าทั้ง บิดา – มารดา ครอบครัว และเพื่อนร่วมรุ่น ศิลปกรรม อาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรองศาสตราจารย์กันจมา คำโสภี ที่คอยให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง แก้ปัญหา คอยให้ความรู้ ประสบการณ์สำคัญแก่ข้าพเจ้า

ขอบคุณบุคคลที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถทำศิลปนิพนธ์นี้ไปได้อย่างลุล่วง ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ

ขอยกคุณงามความดีทุกอย่างให้ บิดา – มารดา ครอบครัว และคณาจารย์ ที่คอยอบรมสั่งสอน สนับสนุน ชี้แนะแก่ข้าพเจ้า

อารดา ไชยโกมล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	5
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	6
แนวความคิดสร้างสรรค์	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	11
กระบวนการสร้างผลงาน	26
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	30
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	31
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	39
บทที่ 5 บทสรุป	47
บรรณานุกรม	49
ภาพผลงานศิลปะ	50
ประวัติผู้เขียน	56

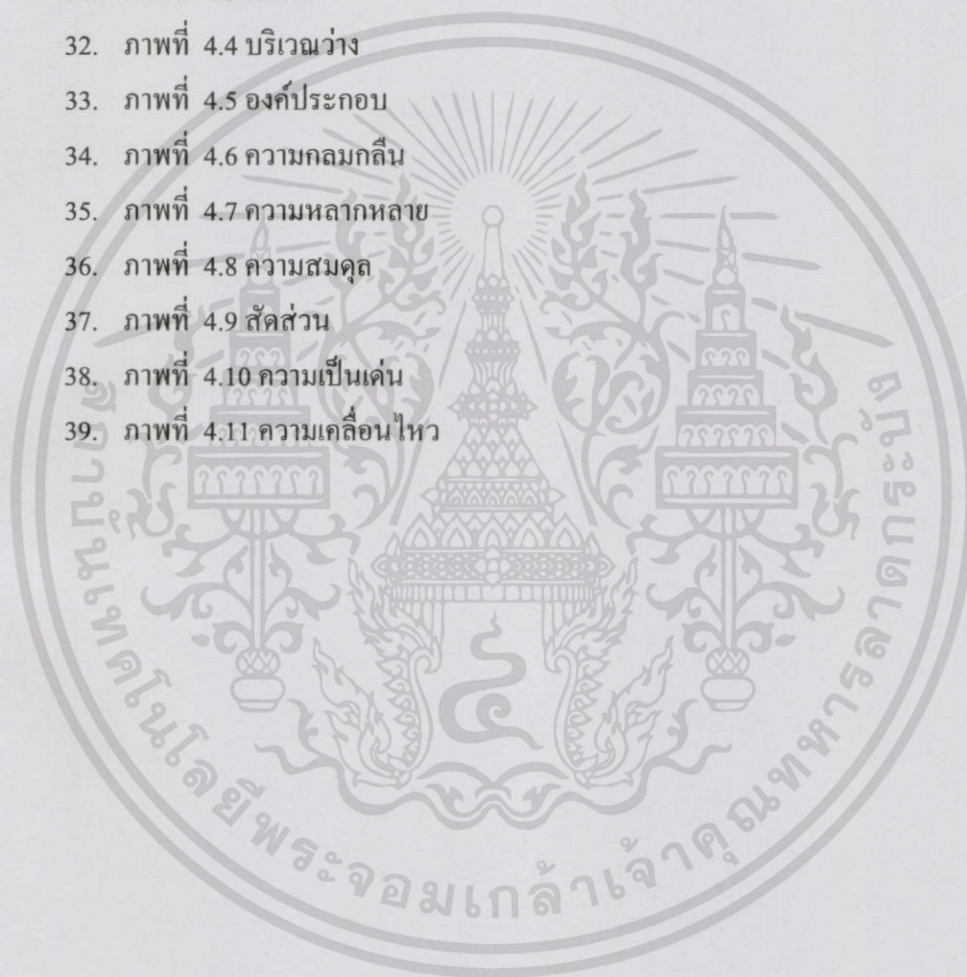
สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ภาพที่ 2.1 ภาพถ่ายศิลปิน ทวีศักดิ์ ศรีทองดี	6
2. ภาพที่ 2.2 ทวีศักดิ์ ศรีทองดี “Fakk”	7
3. ภาพที่ 2.3 ทวีศักดิ์ ศรีทองดี “ZQ”	7
4. ภาพที่ 2.4 ทวีศักดิ์ ศรีทองดี “โลกาอมมนุษย์”	8
5. ภาพที่ 2.5 ทวีศักดิ์ ศรีทองดี “OPARELP”	8
6. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	11
7. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	11
8. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3	12
9. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4	12
10. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 5	13
11. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 6	13
12. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 7	14
13. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	16
14. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	16
15. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	17
16. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	17
17. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 5	18
18. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 6	18
19. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 7	19
20. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 8	19
21. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	21
22. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	21
23. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	22
24. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	22
25. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 5	23
26. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 6	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

27. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 7	24
28. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 8	24
29. ภาพที่ 4.1 รูปทรง	32
30. ภาพที่ 4.2 สี	34
31. ภาพที่ 4.3 พื้นผิว	36
32. ภาพที่ 4.4 บริเวณว่าง	38
33. ภาพที่ 4.5 องค์ประกอบ	40
34. ภาพที่ 4.6 ความกลมกลืน	41
35. ภาพที่ 4.7 ความหลากหลาย	42
36. ภาพที่ 4.8 ความสมดุล	43
37. ภาพที่ 4.9 สัดส่วน	44
38. ภาพที่ 4.10 ความเป็นเด่น	45
39. ภาพที่ 4.11 ความเคลื่อนไหว	46

บทที่ 1

บทนำ

เนื่องจากข้าพเจ้าได้เรียนรู้และประเมินชีวิตของตัวเองทั้งในด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่ผ่านการกระทำในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ดีและร้าย เพื่อวิเคราะห์จิตใจของตนเองว่าการกระทำทุกอย่างที่ข้าพเจ้าได้แสดงออกนั้นมีสาเหตุต้นตอมาจากสิ่งใดสาเหตุนั้นเป็นสาเหตุที่ข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจนัก ซึ่งสาเหตุนั้นยังคงเป็นความลับของข้าพเจ้าเพียงคนเดียว ไม่ได้ต้องการให้ใครมาร่วมแบ่งปันความรู้สึกเลวร้ายของข้าพเจ้าแม้แต่น้อย

ความสำคัญของโครงการ

ในชีวิตของข้าพเจ้ามีปัญหาประเดประดังเข้ามามากมาย ไม่ว่าจะเรื่องเล็กน้อยหรือเรื่องใหญ่โต ทุกปัญหาที่เกิดขึ้นมานั้นข้าพเจ้าใส่ใจและเก็บมาคิดเสมอ จนทำให้สมอง ร่างกาย และความรู้สึกมันอ่อนล้า กลายเป็นคนชอบจับผิด วิเคราะห์ ทุกอิริยาบถของผู้อื่น เพื่อเป็นการป้องกันตัวเองจากผู้อื่น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวของข้าพเจ้านั้นมันเริ่มมีอาการมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นนิสัยส่วนตัวไปโดยปริยาย นิสัยส่วนตัวที่บางครั้งก็ก้าวร้าว หัวแข็ง กล่าวพูดในสิ่งที่คิดที่ผ่านการกลั่นกรองมาแล้วนั้น ส่งผลต่อตัวข้าพเจ้าเป็นอย่างมากเพราะมันเป็นการปกป้องไม่ให้ผู้อื่นมากระทำเรื่องราวที่ไม่พอใจกับตัวข้าพเจ้า แต่อีกนัยหนึ่งก็กลับส่งผลร้ายด้วยเช่นกัน ผลร้ายที่ว่านั้นคือตัวข้าพเจ้าเองไม่สามารถวางใจกับสิ่งใด ๆ ในชีวิตได้อีก อีกทั้งยังทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนแสดงอารมณ์ออกมาอย่างชัดเจนมากเกินไปบางครั้งอาจจะรุนแรงเกินเหตุการณ์จริงตรงหน้า แต่บางครั้งก็เป็นคนเก็บอารมณ์จนดูเป็นคนหยิ่งโศ ผลกระทบที่แย่มากที่สุดนั้นคือ ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่แสดงพฤติกรรมที่อยากจะแสดงออกมามากที่สุด ซึ่งทำให้กลายเป็นเรื่องราวของพฤติกรรมที่ไม่มีที่สิ้นสุด กลายเป็นข้อกังขา ต่อต้านกันภายในตัวเอง ทั้งนี้ทั้งนั้นสาเหตุของเรื่องราวพฤติกรรมทั้งหมดยังไม่สามารถหาจุดเริ่มต้นของเรื่องราวและจุดสิ้นสุดของพฤติกรรมอันน่าเบื่อจนทรมานนี้ได้

จากการที่ข้าพเจ้าวิเคราะห์จิตใจของตัวเองแล้วนั้น ก็สรุปได้ว่าข้าพเจ้ามีอาการของโรค "อารมณ์สองขั้ว" เป็นโรคที่ผู้ป่วยมีอาการของ Manic Episode หรือ Hypomanic Episode สลับกับ Major Depressive Episode ผู้ป่วยจำนวนหนึ่งมีเพียงอาการเมเนียเท่านั้นในแต่ละครั้งที่อาการกำเริบ โดยไม่มีระยะที่มีอาการซึมเศร้าเลย แต่ยังคงให้การวินิจฉัยว่าเป็น Bipolar Disorder (พบเพียงร้อยละ 10) เนื่องจากการดำเนินโรค ประวัติของโรคในครอบครัวตลอด จนการตอบสนองต่อการรักษาไม่ต่างไปจากผู้ป่วยที่มีอาการทั้ง 2 ขั้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะอาการทางคลินิก

อาการของผู้ป่วยอาจแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

1. ด้านอารมณ์ ผู้ป่วยรู้สึกมีความสุขมาก อารมณ์ดี พุดจามีอารมณ์ขัน ล้อเลียนผู้อื่น คิกคะนอง ไม่สำรวม มีการแสดงออกของอารมณ์หรือความต้องการอย่างขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่ค่อยคำนึงถึงผู้อื่นหรือกฎเกณฑ์ของสังคม หากถูกห้ามปรามหรือขัดขวางในสิ่งที่ตนต้องการจะหงุดหงิด ฉุนเฉียว

2. ด้านพฤติกรรม ผู้ป่วยจะรู้สึกคึกคัก มีกำลังวังชา ขยันมากกว่าปกติแต่มักทำได้ไม่ค่อยดี ความต้องการนอนลดลง ชอบพูดคุยทักทายผู้อื่น แม้แต่กับคนแปลกหน้า พุดมาก พุดเร็ว กิจกรรมทางเพศเพิ่มขึ้น ใช้จ่ายสิ้นเปลือง

3. ด้านความคิด ผู้ป่วยจะมีความคิดสร้างสรรค์มากมาย มีโครงการในกิจการต่างๆ เกินตัวเชื่อมั่นในตนเองมาก ร่วมกับมีการตัดสินใจที่ไม่เหมาะสม ไม่ยอมรับฟังผู้อื่น บางครั้งพบมี distractibility หรือ flight of idea ในรายที่เป็นรุนแรงจะพบมีอาการหลงผิดหรือประสาทหลอน โดยเนื้อหามักเกี่ยวข้องกับเรื่องของอำนาจวิเศษ ศาสนา หรือบางครั้งอาจมีลักษณะแปลก ๆ เช่นเดียวกับที่พบในโรคจิตเภทๆ

สาเหตุ

ปัจจุบันเชื่อว่าโรคนี้อาจเกิดจากปัจจัยด้านชีวภาพ พบว่าเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านพันธุกรรมค่อนข้างสูง โดยแฝดไข่ใบเดียวกันหากคนหนึ่งป่วย อีกคนจะมีโอกาสเป็นสูงถึงร้อยละ 70 และญาติสายตรงของผู้ป่วยมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคร้อยละ 5-10 การถ่ายทอดทางพันธุกรรมเป็นแบบ Non-Mendelian เป็นผลจากยีนหลายตัวร่วมกัน

ในแง่ของ Biogenic Amines ในสมองนั้นพบว่าในระยะซึมเศร้ามี Norepinephrine Function ต่ำ และระยะเมเนียมี Norepinephrine และ Dopamine Function สูง ในปัจจุบันเชื่อว่าโรคนี้อาจเกิดจากความผิดปกติของสื่อประสาทเพียงชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้น

การวินิจฉัยแยกโรค

1. Mood Disorder จากโรคทางกายหรือจากยาและสาร ทำให้เกิดอาการเมเนีย ลักษณะอาการทางคลินิกไม่ต่างจาก Bipolar Disorder โดยเฉพาะในผู้สูงอายุ ดังนั้นการซักประวัติและตรวจร่างกายอย่างละเอียดจึงเป็นสิ่งสำคัญในรายที่สงสัยว่าเป็นจากยาที่รักษาโรคทางร่างกาย อาจหยุดยาหรือเปลี่ยนเป็นยากลุ่มอื่น

2. โรคจิตเภท ผู้ป่วยที่มีอาการเมเนียร่วมกับอาการโรคจิตนั้น มีอาการคล้ายกับโรคจิตเภท ผู้ป่วยเมเนียจะมีอาการกำเริบในช่วงเวลาอันสั้น ซักประวัติอาจพบช่วงแรกมีอาการของเมเนียแต่ยังไม่พบอาการหลงผิดหรือประสาทหลอน

การดำเนินโรค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ป่วยชายส่วนใหญ่จะมีอาการครั้งแรกเป็นแบบเมเนีย ส่วนผู้ป่วยหญิงจะมีอาการครั้งแรกเป็นซึมเศร้า ส่วนใหญ่เริ่มเป็นขณะอายุ 15-24 ปี การเกิดอาการครั้งแรกพบบ่อยว่าสัมพันธ์กับความกดดันในชีวิตของผู้ป่วยแต่ครั้งหลัง ๆ จะไม่ค่อยสัมพันธ์กับความกดดันภายนอกนัก ระยะเวลาที่เป็นหากไม่ได้รับการรักษาโดยเฉลี่ยนาน 4 เดือน ผู้ป่วยที่มาด้วย Manic Episode ครั้งแรกพบว่ามีโอกาสที่จะเป็นอีกมากกว่าร้อยละ 90 และโรคนี้มีโอกาสเกิด Recurrence สูงกว่าโรคซึมเศร้า

การรักษา

1. การรับไว้รักษาในโรงพยาบาล ผู้ป่วยที่อาการรุนแรง เช่น ก้าวร้าว ทำลายข้าวของ มีอาการโรคจิต หรือไม่พักผ่อน รบกวนคนในครอบครัวหรือผู้อื่นญาติควบคุมพฤติกรรมไม่ได้ เป็นต้น ควรรับไว้รักษาโรงพยาบาล

2. การรักษาด้วยยาหลักในการรักษา ได้แก่ ลิเทียม ให้ขนาด 600-900 มก./วัน โดยให้ระดับยาในเลือดอยู่ระหว่าง 0.8-1.2 mEq/ลิตร ในรายที่มีอาการมาช่วงแรกควรให้ Diazepam ขนาด 15-20 มก./วันหรือยารักษาโรคจิตร่วมไปด้วย เพื่อควบคุมพฤติกรรม ลดอาการรุนแรงก้าวร้าว เนื่องจากการออกฤทธิ์ในการรักษาของลิเทียมต้องใช้เวลา 1-1 สัปดาห์ขึ้นไป เมื่ออาการด้านอารมณ์ลดลง จึงค่อย ๆ ลดยาลง ผู้ป่วยเมเนียที่มีอาการโรคจิตร่วมด้วยนั้นต้องให้การรักษาด้วยยารักษาโรคจิต เช่น Haloperidol 10-15 มก./วัน และลดยาลงเมื่ออาการหายเช่นกัน

ในรายที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยลิเทียม หรือในผู้ป่วยที่เป็น Rapid Cycling อาจให้การรักษาด้วย Sodium Valproate และ Carbamazepine

หลังจากผู้ป่วยอาการกลับสู่ปกติแล้ว ให้ลิเทียมต่อไปอีกจนครบ 6 เดือนแล้วค่อย ๆ ลดยาลงจนหยุด ผู้ป่วยที่เป็น 2 ครั้งขึ้นไป ไม่ว่าจะแบบเมเนียหรือซึมเศร้า ควรให้การรักษาระยะยาวเพื่อป้องกันการเกิด Recurrence โดยระยะเวลาที่ให้ยาควรนานอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป เมื่อจะหยุดยาต้องลดยาลงช้า ๆ โดยใช้เวลาเป็นเดือน ๆ เนื่องจากการลดยาเร็วอาจทำให้โรคเกิดกลับมาเป็นใหม่ได้

ขณะให้ยา Maintenance หากผู้ป่วยที่กลับมามีอาการเมเนียให้เพิ่มขนาดลิเทียม หรือให้ยารักษาโรคจิตร่วม หากกลับมามีอาการซึมเศร้า ให้เพิ่มขนาดลิเทียมร่วมกับการช่วยเหลือทางจิตใจ ถ้ายังไม่ดีขึ้นให้ยาแก้ซึมเศร้าร่วม โดยควรเลี่ยงยากลุ่ม tricyclic เนื่องจากอาจกระตุ้นให้เกิดอาการเมเนียได้ เมื่อผู้ป่วยอาการดีขึ้นแล้ว จึงค่อย ๆ ลดยาแก้ซึมเศร้าลงช้า ๆ ทุก 4 สัปดาห์ เหลือแต่ยา Mood Stabilizer โดยทั่วไปจะให้ยาแก้ซึมเศร้าแค่ 2-3 เดือน เนื่องจากอาจไปกระตุ้นให้เป็นเมเนียหรือทำให้โรคเกิดกำเริบบ่อยขึ้นได้

การศึกษาในปัจจุบันพบว่า การนอนหลับไม่ดีสามารถกระตุ้นให้อาการกำเริบได้ ควรแนะนำให้ผู้ป่วยเข้านอนและตื่นนอนให้เป็นเวลา เลี่ยงการทำงานเป็นผลัดการเที่ยวดึก หรือการทำกิจกรรมใดๆ ที่รบกวนการนอน

การดำเนินชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าอาจจะดูง่ายดาย แต่ภายในใจนั้นแฝงไปด้วยเรื่องราว น่าประหลาดใจ สำหรับมุมมองของคนหนึ่งคนที่มองและวิเคราะห์ข้อสงสัยภายในจิตใจตนเองนั้น ยากเกินกว่าการเดินเข้าโรงพยาบาลแล้วเอ่ยบอกถามหมอมว่า “ดิฉันเป็นอะไรคะ” การเลือกที่จะ ปกปิดความผิดปกติของจิตใจนั้นข้าพเจ้ายังคนสงสัยอยู่ว่ามันส่งผลดีหรือร้ายมากกว่ากัน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อตอบสนองความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับจิตใจ
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของอารมณ์ของมนุษย์ที่อยากจะเข้าใจ
3. เพื่อการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ผ่านความคิด
4. เพื่อแสดงรูปแบบของงานและเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

ขอบเขตของโครงการ

1. ผลงานแสดงถึงความรู้สึกภายในจิตใจ
2. รูปแบบของงานตัดรายละเอียดและภาพประกอบ
3. ผลงานเป็นภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)
4. งานมีทั้งหมด 5 ชิ้น
  - 1.1 ขนาด 70 X 100 เซนติเมตร
  - 1.2 ขนาด 70 X 86 เซนติเมตร
  - 1.3 ขนาด 70 X 89 เซนติเมตร
  - 1.4 ขนาด 67 X 93 เซนติเมตร
  - 1.5 ขนาด 62 X 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

เนื่องจากข้าพเจ้าได้เรียนรู้และประเมินชีวิตของตัวเองทั้งในด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่ผ่านการกระทำในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ดีและร้าย เพื่อวิเคราะห์จิตใจของตนเองว่าการกระทำทุกอย่างที่ข้าพเจ้าได้แสดงออกนั้นมีสาเหตุต้นตอมาจากสิ่งใด

การค้นหาสาเหตุของสภาพจิตใจที่ไม่พึงประสงค์จะรู้สึกนั้น ทำให้ข้าพเจ้าพยายามอย่างยิ่งที่จะค้นหาสาเหตุนั้นในทุกทางด้วยตนเอง ส่งผลให้ข้าพเจ้าจมอยู่กับความรู้สึกเลวร้ายนั้นมากขึ้นทุกที ความรู้สึกที่ไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูด ไม่สามารถแสดงออกทางสีหน้าหรือใดๆทั้งสิ้นได้ ด้วยความรู้สึกที่แฝงภายใต้จิตใจของข้าพเจ้าไม่สามารถแสดงออกได้ ไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีบุคลิกผิดแปลกหรือเศร้าหมองคล้ายคนอมทุกข์เลยแม้แต่น้อย แต่กลับเป็นบุคลิกที่ดูมีความสุขเหมือนมีแต่สิ่งดีๆตลอดชีวิตซึ่งตรงกันข้ามกับจิตใจ นั้นเป็นเพราะข้าพเจ้าเลือกที่จะแสดงออกอย่างนั้น อย่างที่ควรจะเป็น เพื่อเป็นเกราะป้องกันไม่ให้ใครรับรู้ถึงความอ่อนแอที่ติดตัวข้าพเจ้ามารวมถึงเพื่อรักษาเยื่อใยไม่ให้จมกับความรู้สึกแย่ๆ เหล่านั้น ได้

จากการแสดงออกที่ตรงกันข้ามกับความรู้สึกนั้นอาจเป็นเพราะยังคนมีอีกหนึ่งจิตใจที่ยังคงต้องการลบล้างปัญหาของสภาพจิตใจที่เกิดขึ้นให้จางหายไปโดยเร็ว แต่การพยายามจะบิดเบือนสภาพจิตใจโดยไม่ได้รับการสนับสนุนเสียก่อนทำให้การแสดงออกนั้นบางครั้งดูไม่เป็นธรรมชาติผ่านแวตางบางคนรับรู้ความอ่อนแอ นั้นได้ เนื่องการไม่รู้สาเหตุที่มาของความรู้สึกทางลบจึงทำให้การพยายามจะรักษาตนเองนั้นเป็นไปได้ยากขึ้น เป็นเวลานานที่ข้าพเจ้ามีสภาพจิตใจที่ไม่พึงประสงค์จะรู้สึกทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าการที่ข้าพเจ้ามีสภาพจิตใจอย่างนั้นมันไม่ได้เสียหาย ไม่ได้ทำลายหรือทำร้ายการดำรงชีวิตของข้าพเจ้า แต่กลับส่งผลดีที่ทำให้ข้าพเจ้าพร้อมรับมือกับสิ่งเลวที่เกิดขึ้นและกำลังจะเกิดขึ้นได้อย่างดี ส่งผลให้ข้าพเจ้าชอบคิด วิเคราะห์ และยอมรับนิสัยของคนรอบข้างได้

ความรู้สึกแย่ๆ เหล่านั้นติดตัวข้าพเจ้ามานานแต่ข้าพเจ้าก็ยังดำรงอยู่ได้ แล้วทำไมข้าพเจ้าจะต้องพยายามลบล้างความรู้สึกแย่ๆ เหล่านั้นออกไปทำไม ยังคงเป็นคำถามที่ยังคงหาคำตอบไม่ได้ เหมือนกับคำถามที่ข้าพเจ้าพยายามหาคำตอบมานาน แต่ยังไม่ได้ให้คำตอบกับตัวเอง หรือคำตอบเหล่านั้นยังไม่ถูกใจ และอาจจะไม่ต้องการฟังก็เป็นได้

ชีวิตที่ชอบตั้งคำถาม ชีวิตที่ชอบหาสาเหตุ ชีวิตสองรูปแบบสองความรู้สึก ชีวิตของข้าพเจ้า

อิทธิพลที่ได้รับ

ศิลปินในศิลปะลัทธิ Pop Art (ป๊อป อาร์ต) กึ่ง Surrealism (เซอร์เรียลลิสม์)

โลเล-ทวิศักดิ์ ศรีทองดี

ภาพที่ 2.1 เป็นภาพถ่ายของโลเล ทวิศักดิ์ ศรีทองดี

โลเล-ทวิศักดิ์ ศรีทองดี ศิลปิน-นักวาดภาพประกอบชื่อดัง เกิดเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2513 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท จาก คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร เริ่มผลงานแสดงเดี่ยวชุด “Dream” ครั้งแรกในช่วงปี 2537 ก่อนที่ผลึกความคิด ความสับสนในความสัมพันธ์ แน่ๆ และเส้นแบ่งที่เลือนรางระหว่างเพศสภาพ และเพศสถานะ ในความเป็นไปของสังคมเมืองใหม่จะถูกนำเสนออย่างต่อเนื่อง ผลงานที่เริ่มปรากฏสู่สาธารณะในปี 2538 จึงได้รับส่วนผสมแปลกที่สะท้อนภาพลักษณ์แควดวงสังคมเมือง คนดัง ดารา นางแบบ รวมถึงอิทธิพลจากสื่อโฆษณาและแฟชั่น และมันก็กลายเป็นอารมณ์ประหลาดที่สังคมเพิ่งรับรู้ เขาเป็นจิตรกรหนุ่ม ที่มีผลงานสะท้อนประเด็นส่วนตัวอย่างชัดเจน ทำให้การเล่าเรื่องราวของเขาโดนใจวัฒนธรรมป๊อปของชนชั้นกลางในเมืองใหญ่ ก่อนที่สังคมจะก้าวเข้าสู่ช่วงวิกฤตปี 2540 หลังจากนั้น ชื่อของทวิศักดิ์จึงกลายเป็นโมเดลหนึ่ง ที่เสมือนเป็นตัวแทนจากฝั่งคนทำงานศิลปะ โดยเฉพาะการเป็นตัวละครสำหรับคนรุ่นใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นจากสื่อ เรื่องราวของเขาจึงกลายเป็นตัวแบบที่เล่าเรื่องผ่านสังคมของการก้าวขึ้นสู่ฝันสำหรับใครหลาย ๆ คนก่อนมายึดอาชีพแบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โลเลยอมรับว่าได้ผ่านการหาเส้นทางที่เหมาะสมแต่ละช่วงชีวิตมาพอสมควร การที่ช่วงชีวิตวัยเด็กของเขาเดินทางและเปลี่ยนโรงเรียนบ่อย ทำให้เขาชอบอยู่ในโลกความคิดของตัวเอง ได้สร้างความพึงใจต่องานศิลปะก่อนที่จะเดินตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชอบ และกลายบังเกิดศิลปากร เหมือนศิลปินร่วมสมัยที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับคนหนึ่งตามรุ่นพี่ ๆ เขายอมรับว่าในชีวิตช่วงหนึ่งยังมีอีกหลายเส้นทางที่อยากลอง โหลด เคยทำงานบริษัทอยู่ประมาณสองปี เป็นผู้จัดการฝ่ายดิสเพลย์ (Display) สินค้าที่ห้างหนึ่ง จริง ๆ แล้วตอนไปนั้นเป็นเพราะว่าเงินหมด ที่บ้านมีปัญหาเล็กน้อย ก็เลยต้องไปทำงานบริษัท ทำจนเก็บเงินพอก็กลาออก ตั้งใจว่าทำงานศิลปะสักพักหนึ่ง ถ้าหมดก็ไปทำงานประจำอีก แต่ออกมาเงินที่ตั้งอยู่ไว้มันก็ไม่ได้หมด ระหว่างนั้นมึงงานให้ทำ มีงานให้ไปแสดงข้างนอก จากตอนแรกก็คิดว่าอยู่ได้หนึ่งปี แล้วมาเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 2.2 ทวีศักดิ์ ศรีทองดี “Fakk” เทคนิคภาพพิมพ์หิน ขนาด 59 x 44 ซม. , 2511

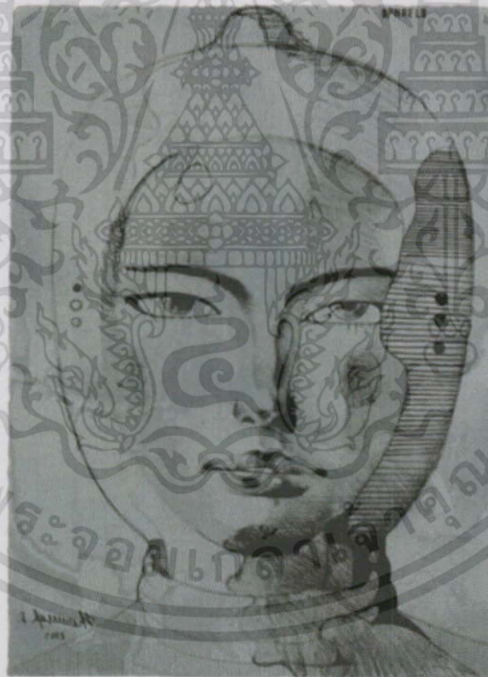

ภาพที่ 2.3 ทวีศักดิ์ ศรีทองดี “ZQ” เทคนิคภาพพิมพ์หิน ขนาด 59 x 44 ซม. , 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 ทวีศักดิ์ ศรีทองดี “โลกาอมมนุษย์” เทคนิค สีอะคริลิก ขนาด 170 x 200 ซม. , 2539

ภาพที่ 2.5 ทวีศักดิ์ ศรีทองดี “OPARELP” เทคนิคภาพพิมพ์หิน ขนาด 59 x 44 ซม. , 2551

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

เกิดจากการวิเคราะห์อารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจเบื้องต้นของข้าพเจ้าและตีความออกมาในภาษาภาพในรูปแบบเชิงเล่าเรื่อง จากความรู้สึกที่เป็นนามธรรมไม่สามารถแสดงออกทางคำพูดหรือภาษาภาพให้เป็นความรู้สึกที่แสดงออกในทางเปรียบเทียบ เปรียบเปรย ว่าความรู้สึกแ่ภายในจิตใจของข้าพเจ้าเปรียบเสมือนกับการกระทำทางกายภาพของมนุษย์ที่ปิดแ่ก บิดเบือน ไม่มีอยู่จริง และที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ ให้เป็นไปได้ เพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ความรู้สึกที่เสร้างมอง เจ็บปวด ของการปิดบังความภายในจิตใจ ของข้าพเจ้าได้อย่างลึกซึ้ง

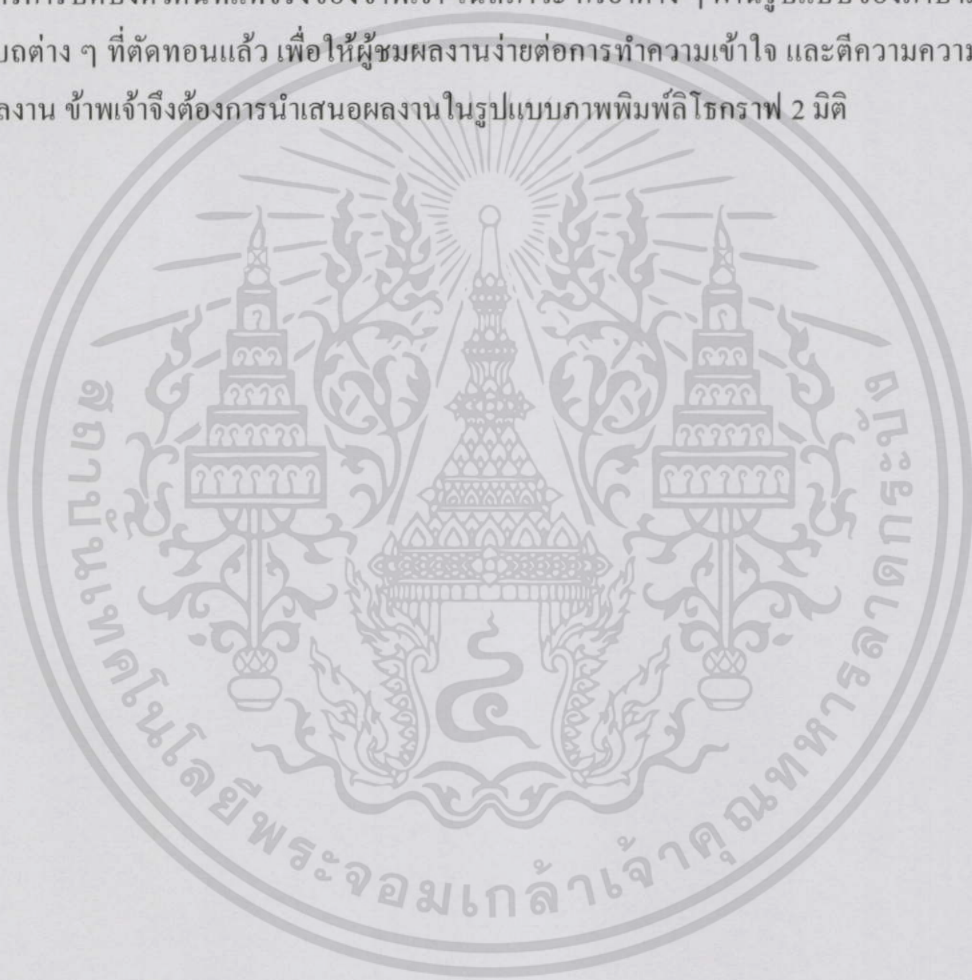

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ลิโทกราฟ (Lithograph) หัวข้อ "การปิดบังเพื่อเอาตัวรอด" ชุดนี้อาศัยกระบวนการทำงานที่อ้างอิงมาจากแนวความคิดที่ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาภายใต้สาระดังกล่าว จนนำไปสู่การสร้างเป็นภาพร่าง ที่แสดงถึงเบื้องลึกความรู้สึกที่ต้องการการปิดบังตัวตนที่แท้จริงของข้าพเจ้า ในสภาวะ ภารกิจต่าง ๆ ผ่านรูปแบบของภาษาภาพในอิริยาบถต่าง ๆ ที่ตัดทอนแล้ว เพื่อให้ผู้ชมผลงานง่ายต่อการทำความเข้าใจ และตีความความหมายของผลงาน ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอผลงานในรูปแบบภาพพิมพ์ลิโทกราฟ 2 มิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1 ภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ผลงานภาพร่างชุดที่ 1 นี้ เกิดจากความต้องการที่จะถ่ายทอดห้วงอารมณ์ของความต้องการความช่วยเหลือจากตัวของข้าพเจ้าเองให้หลุดพ้นจากความเจ็บปวดของอารมณ์ภายใต้จิตใจที่โดนปิดบังซ่อนเร้นเอาไว้มากเป็นเวลานาน แสงไปด้วยเนื้อหาขอภาษาภาพที่ดูเข้าใจง่าย และโทนสีที่ใช่เป็นโทนสดใส ที่ดูแล้วขัดกับเรื่องราวของความรู้สึกที่ต้องการจะนำเสนอ โดยภาษาภาพเหมือนเรื่องราวภายในจิตใจ และสีที่นำมาใช้เหมือนกับบุคลิกภายนอกที่ข้าพเจ้าเป็นคนฉาบไว้

ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างพัฒนาผลงานคือ รูปทรงของวัตถุที่นำเสนอขาดความน่าสนใจ ดูแล้วไม่สามารถรวมเป็นผลงานชุดเดียวกันได้ และขนาดของตัวคนดูไม่สมกับความจริงเท่าที่ควรเป็น

ในภาพร่างชุดที่ 1 นี้ไม่มีภาพร่างชิ้นใดได้ถูกการคัดเลือกมาทำงานจริง

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 7

ภาพร่างชุดที่ 2 ภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้เกิดจากการหยิบยกเอาสิ่งที่ตัวข้าพเจ้ากลัว หรือไม่ชอบ มาทำในภาษาภาพที่สะท้อนถึงความรู้สึกภายในใจของข้าพเจ้า โดยแสดงผลงานออกมาในรูปแบบที่ตัดรายละเอียดผสมผสานกับลักษณะงานที่เป็นสีน้ำ เพราะลักษณะของสีน้ำที่มีริ้วคลื่น มีการเคลื่อนไหวแสดงออกถึงความวุ่นวายที่อยู่ภายใต้จิตใจได้อย่างดี ภาพร่างทั้งหมดเป็นการนำเสนอสิ่งที่ตัวข้าพเจ้ากลัว แต่กลับพร้อมที่จะกระทำ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างพัฒนางานชุดนี้คือ การควบคุมการไหลของสีน้ำที่บางครั้งควบคุมไม่อยู่ ทำให้บางภาพร่างดูแล้วรู้สึกวุ่นวายจนเกินไป รวมถึงการจัดโทนสีที่ไม่อยากให้อึดจนเกินไป เพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นชั้นหนึ่งเดียวกัน ไม่เลอะเทอะจนดูสลายตา

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 4

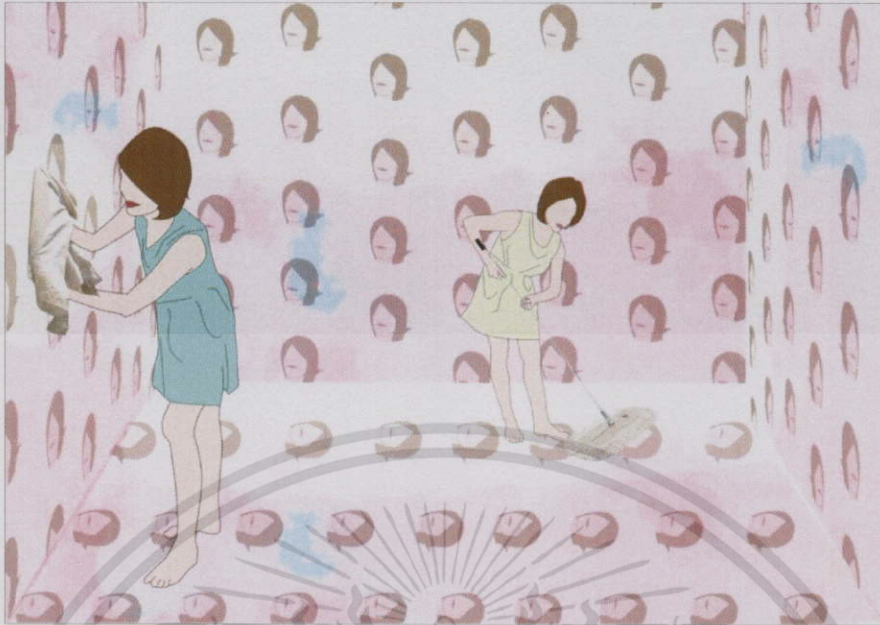
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 7

ภาพร่างชุดที่ 3 ภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 นี้เกิดจากความต้องการที่จะถ่ายทอดห้วงอารมณ์ที่รู้สึกถึงความต้องการการปิดบังความรู้สึกเบื้องลึกภายในจิตใจ ที่ไม่อยากจะให้ใครได้รับรู้ถึงความอ่อนแอที่แท้จริงของตัวตน ข้าพเจ้า เป็นการปิดบังเช่นการ ถู ขูด ทิ้ง กวาด คลุม เป็นกรรมวิธีที่ธรรมดาแต่แยบยล เนื่องจากเป็นกรรมวิธีที่สามารถพบเห็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ไม่เป็นที่สะดุดตาแก่ผู้คนที่มาพบเจอ

ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างพัฒนาผลงานคือ ท่าทางที่นำมาใช้ในภาพร่างต้องเป็นท่าทางที่ถ่ายทอดถึงสิ่งที่ต้องการแสดงออกให้ได้มากที่สุด ซึ่งการเลือกใช้ท่าทางที่ดูสบาย ๆ แต่ต้องแฝงไปด้วยห้วงของความรู้สึกที่อัดอั้น โดยที่ไม่สามารถแสดงออกมาได้ และการเลือกใช้สีเพื่อทำให้ภาพร่างแต่ละชิ้นดูกลมกลืนเป็นชิ้นเดียวกัน การคุมโทนสีไม่ให้กระจายตัวจนมากเกินไป เพื่อให้ภาพร่างงานดูแล้วสะอาดตาให้ได้ดีที่สุด

3.2 กระบวนการสร้างผลงาน

กระบวนการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นผลงานที่ใช้กระบวนการภาพพิมพ์ลิโธกราฟ จัดอยู่ในกลุ่มศิลปภาพพิมพ์ (Printmaking) ประเภทแม่พิมพ์หน้าราบ (กระบวนการทำแม่พิมพ์หน้าราบ Planograph Process) ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดในการปฏิบัติงานดังนี้

3.2.1 วัสดุอุปกรณ์ในการทำภาพพิมพ์แม่พิมพ์แผ่นอลูมิเนียม

1. แผ่นอลูมิเนียม
2. กรดซัลฟูริก (Sulfuric Acid)
3. กรดฟอสฟอริก (Phosphoric Acid)
4. ทินเนอร์ (Thinner) หรือ แอซซิโตน (Acetone)
5. น้ำยาแลคเกอร์แดง (Red Lacquer) สำหรับใช้เป็นน้ำยาสร้างภาพ(แม่พิมพ์ธรรมดา)
6. น้ำมันสน (Turpentine)
7. แอสฟัลต์ (Asphaltum)
8. หมึกพิมพ์ลิโธ (Litho Ink) หรืออาจจะใช้หมึกพิมพ์ออฟเซต (Offset Ink) แทนได้
9. ผงแมกนีเซียมคาร์บอเนต (Magnesium Light Carbonate Powder)
10. ลูกกลิ้งยางขนาดต่าง ๆ
11. เครื่องผสมหมึก
12. วัสดุไขเขียนภาพพิมพ์, ดินสอไข, เกรยอง (Litho Crayon), หมึกไขแท่ง (Rubbing Ink), หมึกไข (Tusche) รวมทั้งวัสดุอื่น ๆ ที่มีส่วนผสมของน้ำมัน เช่น หมึกพิมพ์, ปากกาลูกลื่น และ แอสฟัลต์เป็นต้น
13. แปรง, พู่กันกลม, พู่กันแบนขนาดต่าง ๆ
14. แป้งฝุ่น (Talcum Powder)
15. กาวกระดิน (Arabic Gum)
16. กระดาษไข, กระดาษลอกลาย และกระดาษฉาบผงสนิมเหล็กสำหรับลอกลาย
17. ดินสอ ,เกรยองชนิดธรรมดา ,ปากกาลูกลื่น
18. เทปหน้ากว้าง 0.5” (เช่น เทป “NITTO”)
19. กระดาษบรูฟ (Proof)
20. กระดาษพิมพ์ (เนื้อเรียบ มีความยืดหยุ่นในตัว เช่น กระดาษพิมพ์ “Fabriano” , BF และ Archches
21. ผ้าสาลูชนิดไม่ลงแป้ง
22. ฟองน้ำอย่างดี
23. อ่างเคลือบหรืออ่างพลาสติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 กระบวนการทำภาพพิมพ์ลิโธกราฟ แม่พิมพ์ออลูมินัม

กระบวนการการทำภาพพิมพ์แม่พิมพ์ออลูมินัมประกอบด้วย การเตรียมแผ่นออลูมินัม, การเขียนแม่พิมพ์, การกัดกรด และการพิมพ์

การเตรียมแผ่นออลูมินัม

การสร้างแม่พิมพ์ด้วยการเขียนด้วยมือ ซึ่งใช้แผ่นออลูมินัมชนิดธรรมดา (Uncoated Plate) นั้นก่อนจะนำมาเขียนจะต้องล้างทำความสะอาดด้วยกรดซัลฟูริกเจือจางเพื่อขจัดละอองหรือไขมันที่หลุดออกจากอุปกรณ์ต่างๆ ของผิวออลูมินัม ใช้ฟองน้ำหรือผ้าสะอาดถูกรดเจือจางทั่วแผ่นประมาณ 2-3 นาที แล้วรดน้ำสะอาดตามลงไป ทำซ้ำ 3 ครั้ง เมื่อครบ 3 ครั้งแล้ว นำแผ่นออลูมินัมไปชับน้ำออกบ้างโดยวางรูปปิดทับ ลูบกระดาษให้ชับน้ำให้มากที่สุด จากนั้นรืบนำแผ่นออลูมินัมไปผึ่งพัดลมให้แห้งสนิทโดยเร็ว เมื่อแห้งแล้วนำไปเขียนได้ทันที ถ้ายังไม่เขียนควรห่อด้วยกระดาษสะอาดไม่ให้ฝุ่นละอองจับผิวออลูมินัม ทั้งนี้ต้องแน่ใจด้วยว่าด้านหลังของแผ่นออลูมินัมก็แห้งสนิทเช่นเดียวกัน

การเขียนแม่พิมพ์

วิธีการเขียนแม่พิมพ์บนแผ่นออลูมินัม อาจใช้วัสดุไขเขียนลงไปโดยตรงหรือสร้างภาพด้วยการถอนภาพจากสิ่งพิมพ์หรือโดยการถ่ายภาพจากแผ่นฟิล์มลงบนผิวเคลือบน้ำยา เมื่อเขียนเสร็จแล้ว (เมื่อเขียนด้วยหมึกไขผสมน้ำหรือน้ำมันต้องรอให้หมึกไขแห้งก่อน) จึงโรยแป้งเคลือบขาว พักแม่พิมพ์ 1 คืน จึงกัดกรดครั้งที่ 1 ได้

กาวและกาวกรด

การกัดกรดแม่พิมพ์ออลูมินัมนั้นจะใช้กาวกรดผสมกับกรดฟอสฟอริก ให้มีค่าความเป็นกรดประมาณ pH 1.8-2.0 กาวกรด (Gum Etch) นี้เรียกว่า "Stock Solution" ก็ได้ สูตรผสมกาวกรดของห้องปฏิบัติการภาพพิมพ์ คือ กาวบริสุทธิ์ (Pure Gum) 8 ออนซ์ : กรดฟอสฟอริก 5.6 มิลลิเมตร เมื่อจะใช้กัดกรดแม่พิมพ์จะผสมกับกาวกรดบริสุทธิ์ อัตราส่วนต่าง ๆ

การกัดกรด

การกัดกรดแม่พิมพ์ออลูมินัมจะให้กาวกรดผสมกับกาวบริสุทธิ์ ในอัตราส่วน 50 : 50 ลูบไปมาบนแม่พิมพ์ที่เคลือบขาวไว้ก่อนแล้วค้างต้นประมาณ 2-4 นาที จะมีผลให้ไขในเนื้อวัสดุบนแม่พิมพ์นั้นปรับสภาพเป็นไขที่จะสือรับหมึกได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันความเหนียวของกาวก็ผ่นกขัดไขชั้นล่างที่ผิวแม่พิมพ์ในส่วนที่ว่างเปล่านั้นหมดสภาพ "ความไว" ที่จะเป็นสือรับไข

ลำดับกระบวนการกัดกรด

หลังจากเขียนแม่พิมพ์โรยแป้งและเคลือบกาว 1 คืบ แล้วนำแม่พิมพ์วางบนแท่นรองของแม่พิมพ์โดยโปรยน้ำเล็กน้อยลงที่แท่นพิมพ์บริเวณกลางแท่นเพื่อเป็นการล็อกแม่พิมพ์ไม่ให้ขยับขณะกัดกรดแล้วจึงเริ่มกัดกรดแม่พิมพ์ครั้งที่ 1 “1st Etch”

การกัดกรดครั้งที่ 1

ใช้ส่วนผสมของกาวกรดกับกาวบริสุทธิ์ในอัตราส่วน 50 : 50 เทกาวลงบนแม่พิมพ์ ควรเทลงในบริเวณที่ไม่มีภาพเสมอแล้วจึงใช้ฟองน้ำหรือแปรงเกลี่ยกาวรดลูปทาให้ทั่ว เมื่อครบตามกำหนดเวลาให้เช็ดกาวออกด้วยฟองน้ำให้บางที่สุดแล้วจึงเทกาวบริสุทธิ์ลงไป ใช้ฟองน้ำ (ซึ่งบีบกาวกรดออกหมดแล้ว) ลูบกาวบริสุทธิ์ทั่วแผ่นประมาณ 2-4 นาที จึงเช็ดกาวออกด้วยฟองน้ำให้บางก่อนที่จะเช็ดด้วยผ้าซึ่งเป็นลูกประคบเช็ดจนให้ทั่วแม่พิมพ์ให้บางที่สุด จากนั้นพักแม่พิมพ์ไว้ประมาณ 1 ชั่วโมง หรือข้ามคืนเพื่อให้ได้แม่พิมพ์สภาพดียิ่งขึ้น

การล้างเขม่าดำ-เคลือบแลคเกอร์แดง-กลิ้งหมึก

หลังจากที่กาวที่เคลือบแห้งสนิทและพักแม่พิมพ์ไว้ 1 ชั่วโมงหรือ 1 คืบแล้ว (ถ้าเกินหนึ่งคืบต้องลงกาวใหม่และให้พักไว้ 45 นาที แล้วจึงนำมาล้างเขม่า) การล้างเขม่าดำ (วัสดุเขียนไขของแม่พิมพ์) ออกจากแม่พิมพ์เรียกว่า “Wash Out” โดยใช้ผ้าเนื้อนุ่มหรือกระดาษนุ่มและเหนียวชุบน้ำมันสน และพรมน้ำมันสนบ้างเล็กน้อยบนแม่พิมพ์ เช็ดน้ำมันให้ทั่วแม่พิมพ์สักครู่ เขม่าดำจะค่อยๆ หลุดปะปนกับน้ำมัน เช็ดซ้ำด้วยผ้าชิ้นใหม่จนสะอาด เหลือเพียงรอยจางของไขชั้นล่าง จึงใช้ผ้าชุบทินเนอร์เช็ดให้สะอาดจนแม่พิมพ์ไม่ปรากฏคราบดำ จึงใช้ผ้าชุบน้ำยาแลคเกอร์แดง เช็ดจนโดยเร็ว เฉพาะบริเวณที่เขียนไว้ให้น้ำยาเคมีบางที่สุดแล้วจึงลงแอสฟัลต์มีส่วนเกินออก แล้วกลิ้งหมึกสีดาลงบนแม่พิมพ์ทันที เมื่อกลิ้งหมึกจนได้น้ำหนักตามที่เขียนไว้แล้วพิมพ์เพื่อตรวจสอบ (Proof) แล้วกลิ้งหมึกลงไปใหม่อีก พัดให้น้ำระเหย โรยแป้งเพื่อกัดกรดครั้งที่ 2 (2nd Etch)

การกัดกรดครั้งที่ 2

ลูบแป้งฝุ่นให้ทั่วแม่พิมพ์ ลูบกาวกรดที่ผสมกับกาวบริสุทธิ์ในอัตรา 50 : 50 ลูบให้ทั่ว เมื่อครบเวลาที่กำหนด ใช้ฟองน้ำลูบกาวกรดออกให้บางที่สุด เทกาวบริสุทธิ์ลงบนเพลท ลูบให้ทั่วแล้วเช็ดออกให้เหลือคราบกาวบางที่สุด พักไว้อย่างน้อย 1 ชั่วโมงแล้วจึงนำมาพิมพ์ได้

การพิมพ์

1. ชุบน้ำมันสนด้วยผ้านุ่มที่แห้งสะอาดแล้ว ลูบผิวแม่พิมพ์ให้ทั่วเพื่อให้หมึกสีดำหลุดออกให้หมด
2. เจือสีที่ต้องการใช้ในการพิมพ์ด้วยน้ำมันสนเล็กน้อย ให้เป็นเนื้อครีมแล้ว ใช้ผ้าสะอาดชุบหมึกถูวนให้ทั่วบริเวณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หลังจากเช็ดด้วยผ้านุ่มทั่วทั้งแม่พิมพ์แล้ว พัดให้น้ำมันระเหย ล้างแม่พิมพ์โดยใช้ฟองน้ำที่ค่อนข้างชุ่มน้ำลูบแม่พิมพ์โดยเร็ว เพื่อให้กาว แลคเกอร์แดง และหมึกส่วนเกินหลุดไปกับน้ำ กลิ้งหมึกพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์
4. หลังจากกลิ้งหมึกได้น้ำหนักที่ต้องการแล้ว จึงพิมพ์ตรวจสอบด้วยกระดาษขรุขระก่อน จนสามารถควบคุมการกลิ้งหมึกได้สม่ำเสมอแล้วจึงพิมพ์จนครบตามจำนวนชั้นในชุดนั้น เมื่อพิมพ์เสร็จแล้วควรผึ่งกระดาษไว้ที่ตะแกรงวางงานประมาณ 1 วัน เพื่อให้หมึกแห้งสนิทก่อนพิมพ์สีต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์คือการใช้แรงบันดาลใจที่เกิดจากสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ กิจวัตรประจำวัน หรือจะเป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นมา โดยผ่านการคัดสรร ตัดทอน เสริมแต่ง แปรสภาพให้เป็นสิ่งที่สามารถสื่อสาร แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และถ่ายทอดความต้องการของผู้สร้างงานได้ ดังคำที่กล่าวว่า "การสร้างสรรค์ คือ การทำสิ่งใหม่ขึ้นในโลกด้วยปัญญาของมนุษย์ สิ่งที่สร้างขึ้นมามีลักษณะที่เป็นต้นแบบในทางใดทางหนึ่ง ไม่ซ้ำกับสิ่งที่เคยมีอยู่แล้ว การสร้างสรรค์เป็นกระบวนการอิสระ ก่อตัวเป็นรูปแบบใหม่ เพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก หรือความงาม แบบอย่าง (Style) การสร้างสรรค์ต้องมีเสรีภาพความนึกคิดอย่างอิสระ มีความริเริ่มก้าวหน้า" (ชอุต นิมเสมอ 2544 , 307)

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

การวิเคราะห์ผลงาน 2 มิตินั้น ต้องอาศัยการวิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Element) โดยทัศนธาตุนั้นประกอบไปด้วยรูปทรง (Forms) ลักษณะพื้นผิว (Textures) สี (Color) และน้ำหนัก (Volume) เป็นสื่อทางสุนทรียภาพในการนำมาสร้างประกอบผลงาน ดังนั้นการศึกษาผลงานภาพพิมพ์นั้นต้องวิเคราะห์ทัศนธาตุว่าสอดคล้อง กลมกลืนกับเนื้อหาของงานหรือไม่ และการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบว่าภาพมีดุลยภาพ (Balance) สัดส่วน (Proportion) ความเป็นเด่น (Dominance) ความเคลื่อนไหว (Movement) การจำกัด (Economy)

รูปทรง (Form)

รูปทรง คือ จะมีความสัมพันธ์ กันอย่างใกล้ชิดกับรูปร่าง แต่รูปทรง มีความแตกต่าง อย่างเห็น ได้ชัดเจนที่สุดก็คือ รูปทรงมีลักษณะเป็น 3 มิติ คือ นอกจากจะมีส่วน กว้าง และ ส่วนยาว แล้ว จะแสดงส่วนหนา หรือส่วนลึกเพิ่มขึ้น อีกมิติหนึ่ง การที่จะศึกษาเรื่องรูปทรงอย่างลึกซึ้ง ควร จะศึกษาถึงลักษณะ ที่เด่นชัด อีกประการหนึ่ง ของรูปทรงก็คือ มวลและปริมาตร (Mass and Volume) เพราะสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สร้างความแตกต่างระหว่างรูปร่าง และ รูปทรง ก็คือ รูปทรง จะมีมวล และปริมาตร เพราะสิ่งนี้ ทำให้เกิดมิติจริง (Physical Space) ที่ทำให้วัตถุนั้นมีความกว้าง ยาว ลึก ทำให้เกิดความรู้สึก แน่นทึบหรือเป็นกลุ่มเป็นก้อน ที่จับต้องได้ วัตรยะได้รูปที่ ลักษณะ เป็น 3 มิติ โดยนอกจากจะแสดงความกว้าง ความยาวแล้ว ยังมีความลึก หรือความหนา หนา ด้วย เช่น รูปทรงกลม ทรงสามเหลี่ยม ทรงกระบอก เป็นต้นให้ความรู้สึกมีปริมาตร ความหนาแน่น มี มวลสาร ที่เกิดจากการใช้ค่าน้ำหนัก หรือการจัดองค์ประกอบของรูปทรง หลายรูปรวมกัน รูปร่าง และรูปทรง เป็นรูปธรรมของงานศิลปะ ที่ใช้สื่อเรื่องราวจากงานศิลปะ ไปสู่ผู้ชม รูปร่างและ รูปทรงที่มีอยู่ในงานศิลปะมี 3 ลักษณะ คือ

1. รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form)

เป็นรูปที่แน่นอน มาตรฐาน สามารถวัดหรือคำนวณ ได้ง่าย มีกฎเกณฑ์ เกิดจากการสร้าง ของมนุษย์ เช่น รูปสี่เหลี่ยม

2. รูปอินทรีย์ (Organic Form)

เป็น รูปของสิ่งที่มีชีวิต หรือ คล้ายกับสิ่งมีชีวิต ที่สามารถ เจริญเติบโต เคลื่อนไหว หรือ เปลี่ยนแปลงรูปได้ เช่นรูปของคน สัตว์ พืช

3. รูปอิสระ (Free Form)

เป็นรูปที่ไม่ใช่แบบเรขาคณิต หรือแบบอินทรีย์ แต่เกิดขึ้นอย่างอิสระ ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน ซึ่ง เป็นไปตามอิทธิพลและการกระทำจากสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 4.1 รูปทรง

- ก. รูปทรงเรขาคณิต วงรีที่อยู่ส่วนล่างเป็นเสมือนพื้นดิน ในการใช้ชีวิตในการดำรงอยู่ในพื้นที่ที่เล็กน้อย และเป็นเหมือนกับการทำให้ภาพดูเด่นอยู่ตรงกลาง
- ข. รูปทรงอินทรีย์ ตัวข้าพเจ้าเอง เสมือนตัวข้าพเจ้าทั้งตัวตนที่บุคคลภายนอกเห็น และรับรู้ สัมผัสได้ และอีกตัวตนหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องการปิดบัง ซ่อนเร้น ปกคลุม เอาไว้ไม่ต้องการให้คนภายนอกรับรู้ หรือสัมผัสได้ ผ้าที่คลุมศีรษะไว้ เสมือนตัวแทนของการปิดบัง ที่ต้องการหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นวัตถุในการซ่อนเร้นอีกตัวตนหนึ่งของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour)

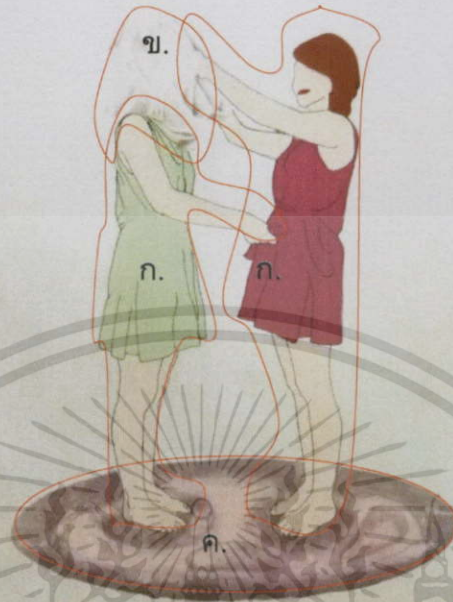
แม่สีวัตถุ (Pigmentary Primary) คือ แม่สีที่เกิดจากการผสมกันของวัตถุที่เกิดจากธรรมชาติได้จาก พืช สัตว์ แร่ธาตุต่าง ๆ ประกอบด้วย สีเหลือง, แดง, น้ำเงิน ทั้ง 3 สี เป็นแม่สีขั้นที่ 1

สี (Colour) โดยทั่วไปมี 2 ลักษณะ คือ สีที่ได้จากธรรมชาติ และสีที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นสีที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นสีเป็นส่วนที่ช่วยให้สิ่งต่าง ๆ ในรูปวาดมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ หรือเหมือนจริงมากขึ้น และยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเขียนรูป สีที่เราพบเห็นกันอยู่ในธรรมชาติที่แวดล้อมตัวเรา เรียกว่า สภาพสีธรรมชาติ

วงจรสีธรรมชาติ

วงจรสีธรรมชาติ มี 3 ขั้นตอน คือ

1. สีขั้นที่ 1 (Primary Colures) เรียกว่า แม่สี มี 3 สี คือ สีน้ำเงิน สีเหลือง และสีแดง
2. สีขั้นที่ 2 (Secondary Colures) เกิดจากการผสมกันของสีขั้นที่ 1 อย่างละเท่ากัน ได้สีใหม่ 3 สี คือ สีส้ม สีม่วง และสีเขียว
3. สีขั้นที่ 3 (Tertiary coolers) เกิดจากการผสมกันของสีขั้นที่ 1 กับสีขั้นที่ 2 ที่อยู่ติดกันในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะได้สีใหม่ 6 สี คือ สีส้มเหลือง สีส้มแดง สีม่วงแดง สีม่วงน้ำเงิน สีเขียวน้ำเงิน และสีเขียวเหลือง

ภาพที่ 4.2 สี

- ก. ใช้สีโทนกลางถึงร้อน และลงสีแบบเป็นแปลน ในการประกอบสร้าง เพื่อให้ดูสงบและให้ความรู้สึกเรียบง่าย
- ข. ใช้สีโทนน้ำตาล ใช้การประกอบสร้างแบบวาดเส้น (Drawing) เพื่อให้ดูมีความสมจริง และให้ความรู้สึกริ๊งจิ้งจิ้งจาง มากขึ้น
- ค. ใช้สีโทนกลางถึงร้อน การประกอบสร้างใช้วิธีเขียนหมึกไทย (Tusche) เพื่อให้ความรู้สึกรุนแรงวาววน

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณผิวหน้าของสิ่งต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัสแล้วสามารถรับรู้ได้ว่ามีลักษณะอย่างไร ก็รู้ว่า หยาบ ขรุขระ เรียบ มัน ด้าน เนียน สาก เป็นต้น ลักษณะที่สัมผัสได้ของพื้นผิว มี 2 ประเภท คือ

1. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยมือ หรือกายสัมผัส เป็นลักษณะพื้นผิวที่เป็นอยู่จริง ๆ ของผิวหน้าของวัสดุนั้น ๆ ซึ่งสามารถสัมผัสได้จากงานประติมากรรม งานสถาปัตยกรรม และสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ

2. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยสายตา จากการมองเห็นแต่ไม่ใช่ลักษณะที่แท้จริงของผิว วัสดุนั้น ๆ เช่น การวาดภาพก้อนหินบนกระดาษ จะให้ความรู้สึกเป็นก้อนหินแต่เมื่อสัมผัสเป็นกระดาษ หรือใช้กระดาษพิมพ์ลายไม้ หรือลายหินอ่อน เพื่อปะ ทับ บนผิวหน้าของสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นการสร้างพื้นผิวลวงตา ให้สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นเท่านั้น

พื้นผิวลักษณะต่าง ๆ จะให้ความรู้สึกต่องานศิลปะที่แตกต่างกัน พื้นผิวหยาบจะ ให้ความรู้สึกกระดุนประสาท หนักแน่น มั่นคง แข็งแรง ถาวร ในขณะที่ผิวเรียบ จะให้ความรู้สึกเบา สบาย การใช้ลักษณะของพื้นผิวที่แตกต่างกัน เห็นได้ชัดเจน จากงานประติมากรรม และมากที่สุดในงานสถาปัตยกรรมซึ่งมีการรวมเอาลักษณะ ต่าง ๆ กันของพื้นผิววัสดุหลาย ๆ อย่าง เช่น อิฐ ไม้ โลหะ กระจก คอนกรีต หิน ซึ่งมีความขัดแย้งกันแต่สถาปนิกได้นำมาผสมกลมกลืนได้อย่างเหมาะสม ลงตัวจน เกิดความสวยงาม

ภาพที่ 4.3 พื้นผิว

- ก. ตัวคน และเสื้อผ้าใช้เทคนิคเขียนไข่น้ำมันสน จะทำให้พื้นผิว (Texture) ที่ได้ออกมานั้นมีลักษณะเป็นแผ่นสีเรียบ ๆ จะทำให้ผลงานดูแล้วสะอาด เรียบง่าย
- ข. ผ้า ใช้เทคนิคเขียนดินสอ ไขในการประกอบสร้าง จะทำให้พื้นผิว (Texture) ที่ได้ออกมานั้นมีลักษณะเหมือนจริง ทั้งน้ำหนัก แสงเงา และให้ความรู้สึกเหมือนจริงมากยิ่งขึ้น
- ค. พื้นวรี ใช้เทคนิคเขียนทusche ในการประกอบสร้าง จะทำให้ได้พื้นผิว (Texture) ที่ได้ ออกมานั้นมีลักษณะเป็นคลื่น คล้ายคลื่นน้ำ ทำให้ได้ความรู้สึกที่ดูแล้ววุ่นวาย

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่าง (Space) หมายถึง พื้นที่เป็นความว่าง ไม่ใช่ส่วนที่เป็นรูปทรงหรือเนื้อหาในการจัดองค์ประกอบ พื้นที่ว่างไม่มีขอบเขต ไม่สามารถจำกัดรูปทรงได้ หรือพื้นที่ว่างที่เป็นรูปทรงภายในขอบเขตของมวล ที่ว่างทั้งสองมิติ คือเป็นพื้นผิวที่แสดงความกว้างและความยาวและที่ว่างสามมิติ คือ เป็นพื้นผิวที่มีความกว้าง ความยาว และความหนา หรือความลึก หรือระยะห่างจากมวลหนึ่งกับอีกมวลหนึ่ง

คำจำกัดความของที่ว่าง คือ

1. ปริมาตรที่วัตถุหรือ รูปทรงกินเนื้อที่อยู่
2. อากาศที่โอบรอบรูปทรงอยู่
3. ระยะห่างระหว่างรูปทรง
4. ปริมาตรของความว่างที่ถูกล้อมรอบด้วยขอบเขต
5. พื้นที่ระนาบ (Plane) สองมิติ ที่จิตรกรใช้เขียนรูปลงไป
6. การแทนค่าของความลึกลงบนระนาบที่เป็นสองมิติ ได้แก่ การเขียนรูปให้เห็นลวงตาว่ามีความลึก
7. ในปฏิกริยาระหว่างน้ำหนักสี และรูปทรงที่มีผลต่อประสาทตา ที่ว่างแบบนี้เห็นได้ชัดเจนในงานจิตรกรรมแบบลวงตา (Op Art) ที่ปฏิกริยาระหว่างที่ว่างกับเส้น น้ำหนัก หรือสี ทำให้ผู้คนเห็นพื้นผิวของภาพลึกลับ ตื้น หนา เว้า เป็นการสร้างความลึกลวงตาอีกวิธีหนึ่ง

ประเภทของที่ว่าง (Types of Space)

ตามลักษณะที่ปรากฏให้เห็นได้ 2 ประเภท คือ

1. ที่ว่าง 3 มิติ (Three Dimension Space)

หมายถึง ที่ว่างที่เกิดขึ้นจริงทางกายภาพ (Physical) มีความกว้าง ความยาว ความหนาหรือความลึกที่สัมผัสได้จริง ได้แก่ วัตถุสิ่งของที่มีปริมาตร เช่น ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม

2. ที่ว่าง 2 มิติ (Two Dimension Space)

หมายถึง ที่ว่างที่เกิดขึ้นจริงทางกายภาพ (Physical) มีความกว้าง ความยาวที่สัมผัสได้จริง ได้แก่ แผ่นภาพ ผ้าใบกระดาน หรือที่ว่างระหว่างรูปทรงในงานจิตรกรรมที่มีได้แสดงความลึก

พื้นที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 4.4 พื้นที่ว่าง

แสดงบริเวณพื้นที่รอบ ๆ คือส่วนที่เป็นพื้นที่ว่างด้านหลังของผลงาน ระหว่างจุดเด่นของภาพ คือ ตัวข้าพเจ้าสองทั้งสองคน และวงรีที่อยู่บริเวณของล่างของภาพ นอกจากนั้นยังมีการใช้พื้นที่ว่างเพื่อใช้แทนสัญลักษณ์ของความว่างเปล่า อีกทั้งยังช่วยให้จุดเด่นของผลงานดูมีเอกภาพมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งยังช่วยช่วยให้ผลงานดูสะอาดตาขึ้นอีกด้วย

การจัดองค์ประกอบของศิลปะ มีหลักที่ควรคำนึง อยู่ 5 ประการ คือ

1. ความสมดุล หรือ ดุลยภาพ หมายถึง น้ำหนักที่เท่ากันขององค์ประกอบ ไม่เอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่งในทางศิลปะยังรวมถึงความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของ ส่วน ต่าง ๆ ในรูปทรงหนึ่ง หรืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง การจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ลงใน งานศิลปกรรมนั้น จะต้องคำนึงถึงจุดศูนย์กลาง ในธรรมชาตินั้น ทุกสิ่งสิ่งของที่ทรงตัวอยู่ได้โดยไม่ล้มเพราะมีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากันทุกด้าน

ฉะนั้น ในงานศิลปะถ้ามองดูแล้วรู้สึกว่างส่วนหนักไป แน่นไปหรือ เบา บางไปก็จะทำให้ภาพนั้นดูเอนเอียง และเกิดความ รู้สึกไม่สมดุล เป็นการบกพร่องทางความงาม ดุลยภาพในงานศิลปะ มี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมดุล เป็นการสมดุลแบบธรรมชาติลักษณะแบบนี้ ใน ทางศิลปะมีใช้น้อย ส่วนมากจะ ใช้ในสวดลายตกแต่ง ในงานสถาปัตยกรรมบางแบบ หรือ ในงานที่ต้องการดุลยภาพที่นิ่งและมั่นคงจริงๆ

1.2 ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มักเป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกันใช้องค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วย น้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความ สมดุลแบบอสมมาตรอาจทำได้โดยเลื่อนแกนสมดุลไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่า หรือ เลื่อน รูปที่มีน้ำหนักมากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้น หรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจถ่วงดุลกับรูปลักษณะที่ มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

ศิลปินนิพนธ์ชุด "การปิดบังเพื่อเอาตัวรอด" ของข้าพเจ้านั้นเบื้องต้นได้นำหลังการสำคัญทางด้านเรื่องราวและรูปทรงต่าง ๆ มาประยุกต์ คัดแปลง สร้างสรรค์ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้มาด้วยรูปทรงที่สวยงามตามต้องการ

เอกภาพ (Unity)

ภาพที่ 4.5 องค์ประกอบ

การจัดองค์ประกอบในงานของข้าพเจ้านั้นจะจัดองค์ประกอบภาพอยู่ใน โครงสร้างของสี่เหลี่ยมพื้นผ้า กับรูปทรงรี จัดวางแบบเป็นเอกภาพ (Unity) เพื่อให้เป็นกลุ่มเป็นก้อน อยู่ตรงกลาง ไม่กระจายไปรอบงาน จึงเกิดความสมดุลที่ใกล้เคียงกัน ทั้งขนาด พื้นที่ว่าง และค่าของน้ำหนักสี เพื่อให้ความสำคัญไปที่เนื้อหากลางภาพ ทำให้เป็นเด่นอยู่ตรงกลางภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืน หมายถึงการประสานให้กลมกลืน เป็นพวกเป็นหมู่ให้เกิดความเหมาะสม สวยงาม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน

ภาพที่ 4.6 ความกลมกลืน

การจัดภาพแสดงส่วนต่างๆ ของทัศนธาตุ ทั้งรูปแบบของรูปร่าง ขนาด สัดส่วน บริเวณว่าง และพื้นผิว ได้อย่างสัมพันธ์กลมกลืน ทั้งเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับอารมณ์ความรู้สึกของภาพ ทำให้งานศิลปะชิ้นนี้เกิดคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ ความกลมกลืนในผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากรูปทรงมนุษย์ที่อยู่กลางภาพ และมีการเชื่อมต่อกันของท่าทางที่เกิดจากการจับกันของคนทั้งสอง เพื่อให้งานเกิดความกลมกลืนทางรูปทรงและเนื้อหามากยิ่งขึ้น

ความหลากหลาย (Variety)

ภาพที่ 4.7 ความหลากหลาย

มีความหลากหลายของรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน ทั้งขนาด รูปทรง และเทคนิค ที่ช่วยส่งเสริมให้แต่ละรูปทรงให้ลูกค้าเป็นอย่างดี ซึ่งคุณแล้วเป็นความหลากหลายอย่างลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสมดุล (Balance)

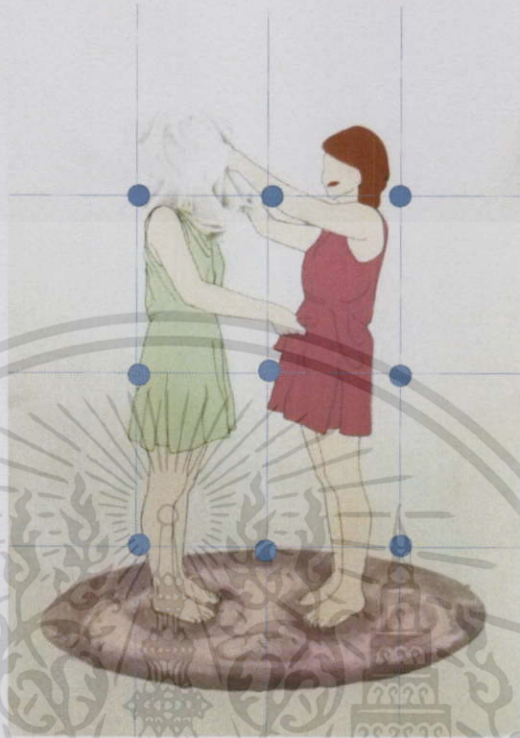
ภาพที่ 4.8 ความสมดุล

ความสมดุลในทางศิลปะหมายถึง ความผสมผสาน ความกลมกลืน ความพอดีของสัดส่วนต่าง ๆ สามารถเกิดขึ้นได้สองวิธี เช่นเดียวกับเอกภาพ คือการถ่วงดุลของสองที่ขัดแย้งกัน หรือสองสิ่งที่เกิดจากการทำซ้ำของสิ่งที่เหมือนกัน

ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้ามีความสมดุลในเรื่องของการถ่วงดุลน้ำหนักให้ทั้งสองข้างเท่ากันแบบสมมาตร เพราะภาพนี้จุดเด่นของภาพคือคนสองคนที่อยู่ตรงกลางแบบเอกภาพ ทำให้เกิดความสมดุลอย่างมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วน (Proportion)

ภาพที่ 4.9 สัดส่วน

ในผลงานของข้าพเจ้าได้มีการวางสัดส่วนของรูปทรงหลัก คือรูปทรงของมนุษย์ ที่แสดงท่าทางจับต้องกันอยู่ และรูปทรงอื่น ๆ อีก เช่น รูปทรงอิสระของผ้า และรูปทรงเรขาคณิตของวงรี และพื้นที่ว่างในขนาดที่ต่างกันออกไป ในการจัดวางที่มีความพอดี ทำให้เกิดความงามที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งทุกรูปทรงถูกจัดให้อยู่กลางพื้นที่หน้ากระดาษ ทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมีสัดส่วนสัมพันธ์กันอย่างลงตัว

ความเป็นเด่น

ภาพที่ 4.10 ความเป็นเด่น

ความเป็นเด่นในภาพมีทั้งเรื่องของ สี ที่มีโทนสีสดใส และเรียบเป็นระนาบต่างจากพื้นผิวของรูปทรงอื่น ๆ ขนาด มีขนาดใหญ่กว่าต่างจากวัตถุอื่นที่มีขนาดรองลงมา ซึ่งอาจจะไม่ได้ต่างกันมา แต่ก็ดูแล้วมีความเป็นเด่นมากกว่า และรูปทรง เป็นรูปทรงอิสระของมนุษย์ในอากัปกิริยาที่สอดประสานกัน จึงทำให้เกิดจุดสนใจในผลงานได้เป็นอย่างดี แม้จะมีความแตกต่างกันในบางส่วน แต่โดยรูปมีความกลมกลืนกับแบบเอกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเคลื่อนไหว (Movement)

ภาพที่ 4.11 การเคลื่อนไหว

การเคลื่อนไหวในภาพนี้เกิดจากรูปทรงของคนทั้งสองคนกลางภาพที่มีอุปกะทริยาที่สอดประสานกัน มีการจับ การสัมผัสกันให้เกิดเป็นอันหนึ่งเดียวกัน และรูปทรงเลขาคณิตรูปทรงรีที่อยู่ได้ภาพ ที่ทำให้เกิดการหมุนเวียนกันอยู่ภายในวงรี ผ้ามีลักษณะด่วงลงข้างล่าง ทำให้ได้ความรู้สึกขึงทำให้ดูเด่นที่ตัวคนตรงกลาง

บทที่ 5

บทสรุป

ภายใต้จิตใจของมนุษย์นั้นยากจะเข้าถึง และน้อยคนนักที่จะเข้าถึงจิตใจเบื้องลึกของตนเอง การที่มนุษย์คนหนึ่งอยากจะเข้าถึงความรู้สึกของตัวเองนั้น ต้องมีเรื่องราวที่น่าอัศจรรย์เข้ามาในชีวิตมากมาย ซึ่งนั่นคือบ่อเกิดของความทุกข์ ความทุกข์มีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันออกไป และสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ที่สำคัญนั้นคงหนีไม่พ้นความทุกข์ที่เกิดจากตัวเราเอง สร้างขึ้นมาเอง และทำร้ายตัวเราเอง การที่มนุษย์ที่มีความทุกข์นั้นมักถูกแสดงออกทางกรกระทำทั้ง อารมณ์ สีหน้า ฯลฯ แต่กับคนบางคนเลือกที่จะไม่แสดงออกในทางใดเลย ด้วยเหตุผลหลายประการ ซึ่งการเลือกที่จะไม่แสดงออกความทุกข์นั้น ๆ ออกมา ก็กลับทำให้เกิดเป็นความทุกข์อีกรูปแบบหนึ่งขึ้นมาได้ และส่งผลร้ายแรงกว่าสาเหตุใด ๆ เพราะเป็นแหล่งสะสมที่ไม่มีการแสดงออก โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานที่ผ่านเรื่องราวความรู้สึกทุกข์ที่เกิดขึ้นในจิตใจ แบบที่ไม่สามารถแสดงออก ทางคำพูด กระแสดงออก หรือการกระทำใด ๆ ได้ ผ่านกรรมวิธีกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ชุด “การปิดบังเพื่อเอาตัวรอด” นี้สามารถแบ่งออกเป็น

1. ปัญหาทางความคิดและการสร้างภาพร่างของผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานและการสร้างภาพร่างปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยนั้นเป็นเรื่องของการรวมกันของภาพถ่ายที่เหมือนจริงนำมาตัดทอนรายละเอียด กับภาพถ่านที่เหมือนจริงเลย ไม่สามารถอยู่รวมกันเป็นชิ้นหนึ่งชิ้นเดียวกันได้ รวมถึงการใช้สีน้ำที่เกิดขึ้นในงานดูแล้ววุ่นวายจนเกินไป ไม่เป็นอย่างต้องการ

2. ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการทำงาน

2.1 การถอดแบบจากภาพร่างเพื่อนำมาสร้างเป็นแม่พิมพ์นั้นยังไม่ชัดเจน ทำให้ต้องแก้ไขแบบภาพร่างให้ชัดเจนและสมบูรณ์ก่อนที่จะลอกลงบนแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ปัญหาระหว่างการสร้างแม่พิมพ์ การเขียนแม่พิมพ์ด้วยหมึกไข (Tusche) ควบคุมได้ยาก จึงทำให้เกิดพื้นผิวที่ไม่ได้ตามต้องการ

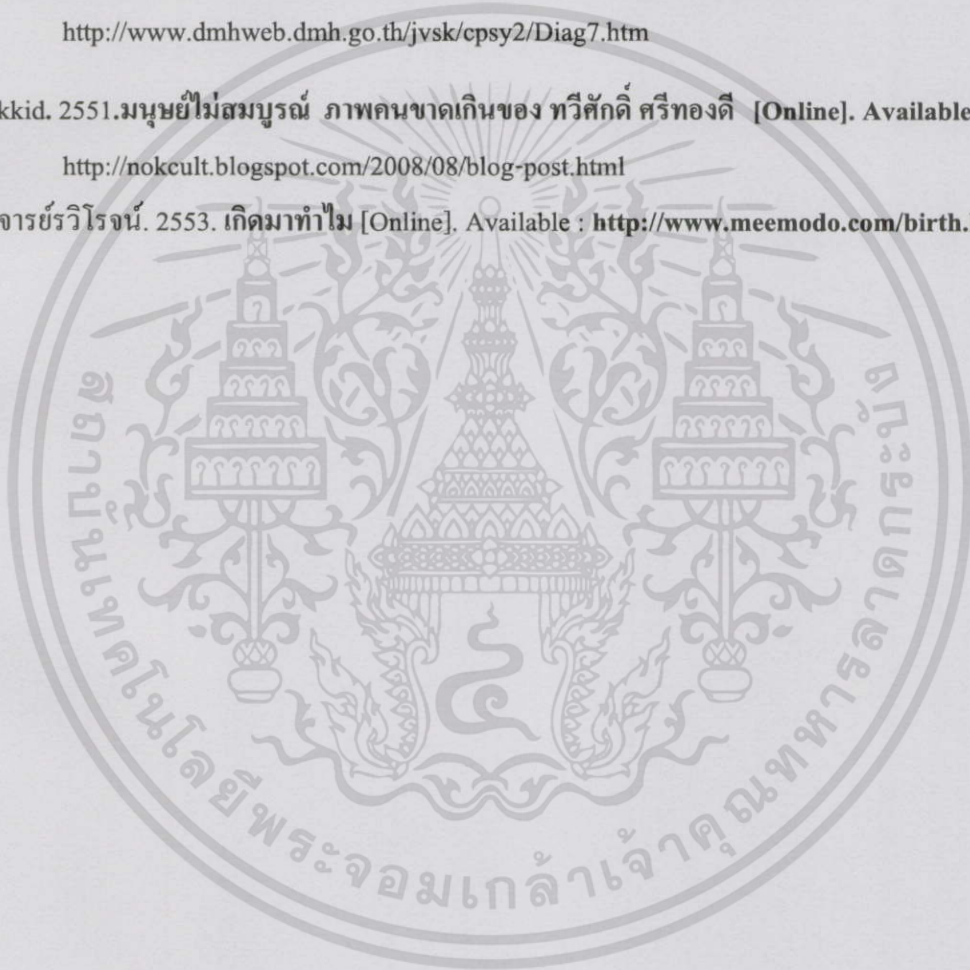
2.2 ปัญหาระหว่างการพิมพ์ชิ้นงาน ด้านการปรับแทนพิมพ์ไม่เท่ากัน จึงทำให้ผลงานเกิดฝ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ชลุด นิ่มเสมอ. 2544. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวิวัฒนาพานิช
รศ.นพ. มาโนช หล่อตระกูล . 2554 โรคอารมณ์สองขั้ว [Online]. Available : Nakhu/โรคอารมณ์
สองขั้ว-biolar-disorderหรือ/
สุขภาพจิตและจิตเวชชุมชน. 2552. ที่มาโรคอารมณ์สองขั้ว [Online]. Available :
<http://www.dmhweb.dmh.go.th/jvsk/cpsy2/Diag7.htm>
nokkid. 2551. มนุษย์ไม่สมบูรณ์ ภาพคนขาดเกินของ ทวีศักดิ์ ศรีทองดี [Online]. Available :
<http://nokcult.blogspot.com/2008/08/blog-post.html>
อาจารย์วิโรจน์. 2553. เกิดมาทำไม [Online]. Available : <http://www.meemodo.com/birth.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน อา-รา-ดา
 เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)
 ขนาด 70 x 86 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ARADA

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

ขนาด 70 x 89 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน อ-ระ-ดา

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

ขนาด 67 x 93 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน A'r Da

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ (Lithograph)

ขนาด 62 x 100 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล   นางสาวอารดา ไชยโกมล
วัน เดือน ปี   8 กันยายน 2534
ที่อยู่   61/579 หมู่ที่ 9 ถนน เทพารักษ์ ตำบล บางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540

ประวัติการศึกษา   - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปกรรม หลักสูตรภาพพิมพ์
- วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
- โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว
- โรงเรียนสาธิตบางนา

เกียรติประวัติ

- 2012 - ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ครั้งที่ 29
(The 29th Exhibition of Contemporary art by Young Artists)
- ร่วมแสดงศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 7
(The 7th National Youth and Juvenile Art Exhibition)
- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะ 2.3PPFL2 (PrintMaking Exhibition from Students of Bachelor of Fine Arts Faculty of Architecture KMITL)
- ร่วมแสดงนิทรรศการ Line ที่หอศิลป์สามกษัตริย์ จังหวัดเชียงใหม่
- 2013 - ศิลปะภาพพิมพ์ร่วมสมัย “ไม่มีเหตุ มีผล” (No Reason : Have Result)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้